

pondělí 5. července

úterý 6. července

DIVADLO KARLA PIPPICHA

11.00 (+ seminaristé)
HOST MĚSTA CHRUDIMI
STUNDE

Teatr gumowezielone Oleśnica, Polsko • pro diváky od 15 let

MALÁ SCÉNA DIVADLA KARLA PIPPICHA

10.00
JAK PRINC S VODNÍKEM VYTOPILI PEKLO
ROLNÍČKA, Horažďovice • pro diváky od 5 let
Představení v otevřeném programu

14.00 a 16.00 (18.00 seminaristé)
HRA (Oidipus)
RÁMUS, Plzeň • pro diváky od 12 let

DIVADLO MED

14.00 a 18.00 (16.00 seminaristé)
EPOS
DNO, Hradec Králové • pro diváky od 15 let
ANI ANIČKA, ALE ALENKA

(tentokrát) HARMONIKA, Městečko Trnávka • pro diváky od 10 let

HAPPENINGOVÝ VEČER - Náměstí Josefa Ressela

16.00 lidová prodejce, bohaté občerstvení
18.30 CHRUDIMSKÝ DECHOVÝ ORCHESTR
pochod od Divadla Karla Pippicha na náměstí J. Ressela
19.00 BIG BAND F. A. MACHA - promenádní koncert
20.00 PASKUDÁRIUM - loutkové představení divadla PIKI Pezínok
21.00 1. VYSTOUPENÍ SEMINÁŘŮ
21.30 koncert SMOKIE REVIVAL - hudební skupina
22.30 2. VYSTOUPENÍ SEMINÁŘŮ
23.00 ROCKY IX - loutkové představení divadla BUCHTY A LOUTKY
24.00 MEKY BAND + VÁCLAV NECKÁŘ REVIVAL - hudební skupina

VYHLÁŠENÍ VÝSLEDKŮ 53. LOUTKÁŘSKÉ CHRUDIMI

Zítřka se už nic nehraje, přesto pro vás máme úsporné číslo s výsledky a posledními recenzemi. K dostání bude v průběhu večerních oslav nebo ráno nebo na internetu, na stránkách Loutkářské Chrudimi.

Děkujeme vám za celotýdenní přízeň,
zejména všech, kteří přispívali.

Krásný zbytek prázdnin přejí:

Kamil, Johanka, Klára, Zů, Diana, Bára, Honzík, Matěj,
Markétka, Martin, Monika, Zdena, Radis, Vendulka,
Helene, Jana, Michal, Jirka a Jirka.

REDAKČNÍ OKÉNKO

RECENZIE

ANEB JE LEPŠÍ MALENO KČAVÍ ČI MŮŽE?

Prcek Tom a Dlouhán Tom

Soubor ze ZUŠ Semily nám přehledně převyprávěl jednu z amerických pohádek Pavla Šruta. Pro ztvárnění příběhu zvolil maňásky a doplnil je o další jednoduché výtvarné znaky. Tyto prostředky vyhovují předloze už tím, že nabízejí zkratku a nadsázku, kterou lze překlenout některé drastické a morbidní momenty příběhu. To se ale ne vždy podaří – jako příklad lze uvést třeba vraždu Prckovy babičky pojednanou na zbytečně velké časové ploše. V inscenaci ale nalezneme i závažnější problémy. Významově neutrální černý paraván zůstává po celou dobu v pozadí a není ve hře s maňasy vůbec využit. Místo toho se hraje přímo na tělech hráčů. Fyzično vstupuje do hry dokonce tak masivně, že vnáší významy naprosto nekorespondující s příběhem (někteří diváci dokonce místy téměř se zatajeným dechem očekávají, kam až bude gradovat snad bezděčná (?) pubertálně erotická hra v druhém plánu inscenace).

Kromě této násilně působící „scénografie“ a určité nečistoty v použitých znakových prostředcích (maňásci, papírové figurky, barevně pomalovaný papír jako stádo krav,

kartáček na zuby...) ale inscenace nabídla řadu pěkných nápadů a loutkohereckých dovedností. Příjemný a přirozený byl většinou i projev hráčů, v některých situacích jim ale dnes chyběla větší jistota a energie.

Jakub Hulák

Iča a Urak

Soubor BSP zinscenoval něco, co nedokážu definovat, jaké chtělo, nebo mělo být. O čem chtěl soubor vyprávět? Co nám chtěl svou inscenací vlastně sdělit? Že neumí manipulovat s loutkami? To jsme viděli dokonce v obrovském detailu na plátně. Chtěli v divákovi skrze realistické ztvárnění doby, kdy se recitovaly budovatelské básně a říkalo se: „...na věčné časy...“, vyvolat pocit hořkosti, snad i studu, jací jsme byli? To se nepodařilo. Jak by to také bylo možné, když v inscenaci hrají děti, které tuto dobu nemohly zaznamenat, natož prožít v takové míře, aby byly schopny nadsázky. Členové souboru bohužel nemají zvládnuté základní herecké a loutkářské řemeslo, a proto jsou odkázáni jednat civilně. Nevládají ani základní loutkářské zákonitosti, např. že když mluví dvě loutky k sobě, měly by

se na sebe dívat. Zvládnutí všech těchto atributů a osobní zkušenosti jsou předpokladem, aby se s historií a s tak choulostivým tématem dalo vypořádat skrze humor a nadsázku, což se zákonitě nedařilo. Naopak. Místy to působilo až nevtipně. Inscenátoři byli zřejmě okouzleni formálními prostředky, které však vzhledem k neuchopení tématu vyznívají až samoučelně. Inscenování příběhů, poznamenaných budovatelským duchem, může být z hlediska dramaturgického i zajímavé. Snaha souboru BSP však vyzněla jako těžko identifikovatelné či prázdné gesto.

Hana Galetková

Don Šajn

Špruše na židličkách, pruhy na triku, kufr – bratři držme se, hle! pradávny loutkář. Na rovinu nám řekne, že půjde o stručný kus. Představí své loutky (jsou úplně opravdové) a už při objevení loutky Ducha začneme číst, že nepůjde o dřevní herectví. Příběh Dona Šajna je hrán maximálně stručně, vpreparované opakující se věty a situace hře dávají anekdotický charakter. Jiří Polehňa, loutkář sobě, zná výrazivo starých lidových loutkářů, ale v tomto kuse se pohybuje v rovině jeho lehkého parodování. Je to zábavné, ale škoda té možná až příliš velké stručnosti. Od pruhovaného loutkáře a jeho šumných loutek bychom možná chtěli vidět i víc (lehounkou variací? Překvapivý gag?). Také škoda toho okatého prozrazení pointy už uprostřed hry (Duch: ON mě pomstí! Pruhovaný: kdo, já?) A to celé krát tři. Na konci, tu to máš, bere loutkář spravedlnost do svých rukou. Je to okouzlující nápad, ale přece jen trochu to působí, jako když se přišije velká hlava k menšímu tělu. Náš milý loutkář se stal, překvapivě vzhledem k té lehounké nadsázce, mentorem. No nic. Stejně

Don Šajn, Jiří Polehňa

ně tu už máme konec tohoto pimprového psaní.

Blanka Šefrnová

Pidiženušky

Tři hororově laděné Šrutovy pohádky propojené pojmem hřbitov jsou málo dějové, bez výraznějších point a zdají se pro divadlo téměř nezpracovatelné. O to je cennější, jakým způsobem předvedly jejich jevištní převyprávění dvě dvojice Bruncvíkové. Nevadilo, že herecký projev je ještě nezvyklý, protože za vším bylo znát zaujetí a především veliký cit pro hru s předmětem. A taky pauzičky naplněné významem, ztišování či zesílení hlasů a vše dohromady čistota, která kupodivu nenudí. Po úvodní Zlaté paži následovala pohádka Pidiženušky rozehraná už do osobního konfliktu obou akterek, která dodala vítaný spád i tah. Za vynikající nápad považuji v třetí pohádce Tomáš Tumáš výměnu Šrutova kocoura za jednu z interpretek. Repliky této dívky jsou už i intonací jaksi podezřelé... inu, není to docela horor, je-li kočičím králem vskutku ona? Padaly otázky, jestli se nedaly ty tři pohádky propojit v jednotnější celek... Co je to však při srovnání s často vídaným neumětelstvím a ignorancí při hře s loutkou, zastíraným dnes poněkud módní naivitou..?

Iva Peřinová

Pidiženušky, Bruncvíkové - Pidiženušky, Svitavy

Prcek Tom a Dlouhán Tom, ZUŠ Semily

Pachýř, Pačejov

Veselé příhody Pachýře a Chroše (aneb konzum náš každodenný...)

Ak by sme sa chceli pohybovať na jednej vlnovej dĺžke s inšcenátormi, zaslúžila by si táto „ztupustará malolepá naďvaná“ hra „na frekvencií troch hercov“ akúsi až antirecenziu. Nemyslím tým recenziu proti inšcenácii, ale recenziu, ktorá všetky kritériá hodnotenia obracia naruby. Presne tak, ako očami inšcenátorov, naša konzumná súčasnosť obrátila naruby a znehodnotila väčšinu hodnôt, ktoré nemajú prívlastok spotrebný, konzumný.

Téma prázdnej konzumnosti je v inšcenácii nosná a jej sa podriaďuje aj narábanie s divadelnými výrazovými prostriedkami, ktoré obracajú naruby zaužívané divadelné princípy a polemizujú zo zmyslom a účinkom divadla a jeho príbuzných umeleckých žánrov - filmového, televízneho atď. Táto demonštrácia hodnotového vyprázdnenia sveta divadla resp. divadla sveta, kde jediným harmonizujúcim prvkom je spôsob spoločného nakupovania, sa však nedeje náhodne. Je zámerom inšcenátorov, ktorý je čitateľný a snaží sa byť dôsledný až do konca inšcenácie, kedy protagonisti platia divákovi za to, že prišli a zotrvali. Škoda záverečného uklonenia sa, ktoré akoby sa vymykalo z tejto zámernej anti-poetiky.

Napriek zámernému prístupu s prívlastkom „anti“ inšcenácia nepôsobí nihilisticky. Je upozornením, varovaním a pre tých, ktorí zotrvali, ponúka priestor na zamyslenie.

Peter Janků

ÓÓHLASY

ZVÍRÁTKA A LOUPEŽNÍCI

- mně se to děsně líbilo, byla tam nádherná hudba, která všechno oživila, příběh byl snadno pochopitelný, celkově moc hezký

- já z toho mám takové zvláštní pocity, moc se mi líbila ta mužská parta, člověk málokdy vidí hrát si chlapy s maňáskama, tak to mi přišlo pěkný, ale na druhou stranu příběh nic moc, bylo to zpomalené, ale jinak byli vážně moc sympatický

DON ŠAJN A VESELÉ PŘÍHODY PACHÝŘE A CHROŠE

- Quo vadis? Chrudimský festival! Takhle bych si to doma zahrála také a nemusím do divadla!

- jsem zmaten
- oslava monotónismu, dobře spojeno
- střední kalibr

VESELÉ PŘÍHODY PACHÝŘE A CHROŠE

- to byla narážka na to, jak se pořad díváme na televizi?

- vtipný, stručný minimalismus, vydržela bych se s Ramusem dívat na televizi mnohem déle!

- bylo to výborný
- vymakaný, celkem inteligentní

- strašný
- úžasný, dost jsme se zasmáli, smějeme se doteďka

- mně se líbí Rámusáci
- bylo to překvapující, neobvyklé, zábavné

- toto představení bych hodnotil nesmírně kladně, jako absurditu, líbilo se mi, že si zahráli a vyhráli si, rozhodně neočekávali nějaký aplaus od publika, ale konec si divák musí přebrat sám. Ti herci se realizovali tak jak chtěli, dělají to hlavně pro sebe a to se mi líbí

DON ŠAJN

- bylo to vtipné, ale nevím, jestli bych to chtěl vidět ještě jednou

- je to hříčka, která ztrácí vtip tím, jak je dlouhá

- kravina na entou
- úžasný

- líbilo se nám, jak se tam vraždilo

- pěkný byl ten chlapík, pěkný měl ty postavičky a ve chvíli, kdy je představoval, myslel jsem, že představení bude jenom o tom

PRCEK TOM A DLOUHÁN TOM

- kdyby hráli bez loutek, ani by to moc nevadilo

- poučné, víc pro Čecha než pro Američana

- fajn, ale chyběla tomu šťáva, asi jsou holky už unavený, ale jinak to bylo příjemný

PIDIŽENUŠKY

- bylo to takové strašidelné, mně se to moc líbilo, nejlíc se mi líbilo, jak pidiženuška ležela v posteli a mluvily ty hlasy

- moc pěkný
- Motýlek - Je to strašně zajímavý slyšet částečně svůj text, který tam říkám, je to miloučké, jak to udělali, ale my to máme trochu razantnější

Ohlasy IČA a URAK

- Já myslím, že dobrý na pobavení.

- Já myslím, že název představení znamená současně dramaturga a režiséra.

- Plná lednička Lenina.

- Mně se líbilo maso z Lenina v ledničce.

- Já si myslím, že se museli hrozně bavit, když to dělali. To ale ještě neznamená, že když se bavíme my při zkouškách, že se budou bavit i diváci.

- Myslím si, že ten humor, který tam určitě je, se jim nepodařilo přenést na diváky.

- Lenin žije a bude žít.

- Byla to „moc“ pěkná recitace. Dobrá bodrá recitace.

- Mně je z toho smutno, protože tohle téma vůbec není na frašku.

- Mě to docela mile překvapilo. Byly tam docela dobré nápady. Ale mohlo to být dotaznější.

- Bylo to vtipný, ale dlouho mi trvalo, než jsem pochopil, že je to nadsázka. Ale jinak se mi to vcelku líbilo.

- Bylo to takový multimedialní.

- Mně se to docela líbilo. Jak se otevřela na konci ta lednička. Ten Lenin. Vůbec ten nápad, že tam byla lednička.

- Já jsem z toho taková zmatená. To spojení souborů bylo takové zvláštní. Ty příběhy byly takový hloupý.

- Mě docela překvapilo, že se Spojáček dokázal odpoutat od svých Kašpárků. Taky by mě zajímalo, o jaké příběhy jde. Nepochopili jsme, proč se to jmenovalo, jak se to jmenovalo. Možná ani ten závěr s Leninem nevyšel, jak měl.

Iča a Urak, BSP Spojáček a Body, Liberec a Jaroměř

OKÁSKY A ODPOVĚDĚ

... JEDE N O KOLE, DRUŽÍ O MOTE ...

1. otázka: Vaše oblíbená kniha?
2. otázka: Co považujete za počátek Vašeho souboru?
3. otázka: Jaká byla Vaše první společná Chrudim?
4. otázka: Co Vás na divadle bere?
5. otázka: Váš oblíbený dětský hrdina?
6. otázka: Na co jsme se Vás bývali byli měli zeptat a co byste nám na to odpověděli?

Teatro Matita Slovinsko

1. Medvídek Pú - ale jen slovinsky.
2. Tráva, kráva.
3. Tato.
4. Kontakt s publikem, magie loutek.
5. Medvídek Pú, Strifi.
6. Co budu mít k večeri. To je těžká otázka.

Harmonika Městečko Trnávka

1. Tam, jak prodává Selinger.
2. To, jak jsme seděli několik hodin v picerce a pak jsme si řekli, že už bysme za tu dobu mohli vymyslet divadlo.
3. Už je to dávno, ale to jsme se ještě neznali.
4. Všichni čerti.
5. Hurvínek, Malý Bůh (Kruanova dobrodružství), Čertík Bertík. Jestli jsme GoGo a ChruChru nebo DNO a odkud jsme? Ani jeDno, protože všichni jsme Gogo.

PROČ ONI?

HRA

Rámus Plzeň

Dramaturgická úprava – chceme-li variace dokonale využila potenciál členů souboru, jejich dravost na jedné straně, schopnost vnímat se a být v mnoha momentech inscenace ukázněni, respektovat druhého, vytvářet zajímavé mizannscény a především obdivuhodně využít to co je pro loutkové divadlo nezastupitelné – loutku. V jejich případě pak využít dětské hračky, předměty, zkrátka od plastické příšerky – Sfinga včetně bačkor, přes panenku mrkačku -lokasté, Hadráka – Oidipus až po opici, krtečka /heresius/, atd. Významotvorně využívali charakteristiku vlastností a povah (opice, krtek, atd.) a jejich použití pro jednotlivé postavy. Animace některých loutek – hraček byla obdivuhodná – krtek, opice..., někdy poněkud vadilo „nošení“ loutky včetně držení za krk – Oidipus.

Při premiérové nervozitě docházelo v několika momentech k rušení tím, že herci, zřejmě ve snaze si pomoci, nerespektovali rozehrané situace v prvním plánu, někdy v určité křeči docházelo k deklamovanému, více než stylizovanému projevu, drobnému přehrávání a zbytečným laciným „fórkům“. Zvláště

ve druhé polovině představení pak je potřebné hlídat temporytmus jednotlivých scén, snad zvažovat krácení některých písní...

Jiří Pokorný(redakčně kráceno)

Ani Anička, ale Alenka (tentokrát) HARMONIKA, Městečko Trnávka

Inscenace, volně inspirovaná L.Carollem a dětstvím aktérů, je imaginativní a intimní. Svým duchem je Carollově předloze velmi blízko. Odehrává se převážně na zemi, těsně před diváky sedícími v půlkruhu kolem vymezeného prostoru. Začíná, ještě za tmy, usmáním Alenky. A pak už se před divákem odvíjí hra s předměty a hračkami, něco na mezí snu a reality – tak, jak už se sny zdávají a jak se v nich odrážejí naše zážitky a traumata. Má to v sobě hravost a napětí a zdá se, že všechno vzniká právě tady a teď, před námi. Je to jakoby náhodné, ale má to asociativní řád a celek je kompaktní. Sledujeme například soustředěné, obřadně dlouhé rozkládání dětského nádobíčka - ale není to vůbec dlouhé a pomalu ani nedýcháme. Téměř magická je práce s lampičkou, která podle potřeby z různých úhlů nasvěcuje

Holky na zabití + Pavel, ZUŠ Semily

1. Moc nás to mrzí, ale na společné knize se neshodneme....takže: Mezi naše oblíbené knihy patří: Ferda Mravenec, Uprostřed lesů a mezi indiány, Krteček a kalhotky, Muminci, Zvláštní problém Františka S.
2. Nejprve nastal totální rozklad původního dosti početného souboru Holky na zabití (asi už vážně byly na zabití). Tuto krizi přestály pouze dvě nejdohodlanější a snažily se fungovat dál. S příchodem puberty se jim otevřely oči a zjistily, že bez chlapa to už vážně nejde dál... a tak se dostalo do názvu „+Pavel“. Léta plynule plynula a Pavlíkovi už 2 spoluherečky (nebo snad spoluherky ?????...) nestačily, tudíž jsme si pořídili třetí.
3. Tahle je plná překvapení. Vzhledem k tomu, že jsme tu ještě nebyli (všechno musí být jednou poprvé...), nestačíme se divit.
4. Proč hrajeme divadlo? Zabíjet babičky a následně je prodávat na trhu atp. v běžném životě není možné a tak si to alespoň tímto způsobem kompenzujeme.
5. Paní Čvachtová, strýček Skrblík, včelka Mája, víla Amálka (já nevím, asi jsem byla divný dítě)
6. Otázka: Na co jsme se Vás bývali byli měli zeptat? A co byste nám na to odpověděli?

Odpověď: Na co jsme se Vás bývali byli měli zeptat? A co byste nám na to odpověděli?

a vypichuje to, co je právě podstatné - i světlo a stín tak hrají svou roli. Alenkou jsou všichni čtyři aktéři – znakem je slamák, který si předávají. Je nastolen princip hry k pochopení tohoto světa. Je to pobídka k tomu, že takhle si můžeme hrát i my.

Alena Exnarová

Epos

DNO, Hradec Králové

Příběh muže ze Slezského předměstí, kterak putuje za pokladem pod palmou. Téměř odysseovské patálie (ve vzduchu, na lodi, na kole, na poušti...) na kratičké ploše.

Typický příklad, kdy veškerý chaos (v loutkách, asociacích, nápadech), co se děje, má svůj řád.

Jiří Havelka

KOZHŮVOR

NEJENAK DŮBENÍM SERÁVNÍ, EDPOJITÍ.

Jarda - Motýlek Ipser Podtitul: Jsem takový romantik

Na pařezu ve stínu u řeky s Jardou Ipserem.

Když se řekne Chrudim, tak se ti jako první vybaví historické město, nebo loutkářská přehlídka?

Když se řekne Chrudim, tak se mi vybaví město, ale zároveň okamžitě přehlídka. Mám to spojený. Chrudim je krásný město, ale mimo přehlídku je to pro mě smutný pobyt, nejhorší to bylo na podzim, mám to spojený s létem, optimismem a kamarády. A na podzim tu nebyla ani jedna z těchto věcí. Dá se říct, že Chrudim a Loutkářská Chrudim, jsou dvě Chrudimi.

Tvoje první návštěva Chrudimi byla pracovní nebo ryze výletnická?

Poprvé jsme tu hráli v roce 1982. Pak jsem se účastnil mnoha seminářů, za které jsme byli rádi, protože v době, kdy nebyly dopolední semináře, představení byla až odpoledne, trávili jsme čas do představení v hospodě. Toužili jsme po tom, aby se tu něco dělo, a byli jsme vděční, že tu ty semináře byly.

Účastnil ses semináře taky jako lektor?

Do té doby, než se nám to stalo, jsme si to ani nepředstavovali, ale jo už jsem byl i lektorem. Jenom doufáme, že jsme nezanechali nějaké zhojbné následky na seminaristech.

Takže jsi byl seminaristou, lektorem, účinkujícím, divákem, členem redakce a jediné, co zbývá, je úloha uvaděčky a členství v porotě...

Porota to ne, ale byla Dáda od nás. Já se na porotce necítím, já to špatně formuluji, vím, co mám říct až druhý den a taky myslím, že tu jsou fundovanější lidé.

S jakým druhem loutky nejraději hraješ?

Já mám moc rád maňásky, jsou živý a je tam zkratka, není ukecaný. Kdysi jsem trénoval a držel ruce nad hlavou, ale jak jsem od přírody lenoch, tak

jsem si v poslední době zamiloval marionety co samy stojí.

Delší dobu jsem myslela, že tvé skutečné jméno je Motýlek a Jarda je jen přezdívka, jak jsi přišel ke své přezdívce?

Jsou dva výklady, první varianta je podle jedné knížky, kdy já jsem prožíval podobné věci jako hrdina a druhá verze je, že jsem kdysi dělal barmana a nosil jsem motýlek a v té době to zrovna moc nefrčelo. Motýl, od té doby mi to zůstalo.

Máš v Chrudimi nějaké oblíbené místo, kromě stanu, divadla a ubytovny?

Mám, jenom nemůžu nikoho sehnat, abychom třeba šli na Růžek nebo podle vody. Chrudim a hradby a to je všechno moc hezký, já jsem takový romantik.

Johanka

Jarda Ipser a Johanka - redaktorka

Dáda

TAK CO, Chlumec

Matija Solce

Jarda - Motýlek Ipser

Pavel Němeček

Roman a Máša Černíková

rozstříhej

PROSTŘEDNÍ

Soutěž soutěž soutěž

Zde je pátá soutěžní ukázka:

„Stojiš mi ve světle, ženská,“ řekl človíček mrzutě, „rušíš mě. A při výzkumu.“
 „Ty naděláš řeči s tím tvým výzkumem!“ odpověděla malinká žena, „stejně to nikoho nezajímá. Teď je důležité, aby se můj elixír dovařil. Ti dva tam venku ho věru mají zapotřebí.“
 „Ti dva tam venku,“ opakoval po ní človíček nakvašeně, „budou ještě daleko víc potřebovat mou radu a moji pomoc.“
 „Pro mě za mě,“ řekla žena, „ale teprve potom, až se oba zase uzdraví. Neplet' se mi tu, starý!“
 Malinký muž se s bruchem odsunul i s lenoškou dál od ohně. Átreju zakašlal, aby na sebe upozornil. Trpasličí pár se po něm ohlédl.

Vyhodnocení proběhne opět v 19:45 hodin na velkých schodech Pippichova divadla. Odpověď mějte připravenou na papírku i se svým jménem. Hleďte DEZDEMONU. Dnes poslední šance!!!

DEZDEMONA

Vyhodnocení včerejší soutěže:

Úryvek byl z knihy Hobit od J.R.R. Tolkiena.

Výherci jsou:

Káča Zemenová, Martina Černá, Jana Synková, Eva Strnadová.

Dnes byl pěkný nával...

Dezdemona

VAŠKOVA ČTVRTÁ HÁDANKA

Uhodnete, co je na fotografii? S výsledky přijďte opět za Dezdemonou na schody v 19.45.

Vyhodnocení Vaškovy třetí hádanky: Na fotografii byl komínek klimatizace divadla Karla Pippicha..

SCHRÁNKKA

Víte, proč blondýnka nalejvá vodu do klávesnice?
Aby se naučila serfovát po internetu.

Bára 11 let

VYLUŠTĚNÍ HÁDANKY Z CUKRÁRNY

Luděk Richter: uprostřed, měl Hurvínka, koulel očima a jedl indiána
Karel Šefrna: vlevo, měl Kašpárka, měl na hlavě rolničky a jedl rakvičku
Hanka Voříšková: vpravo, měla Haryho Šoumena, mlaskala a jedla laskonku

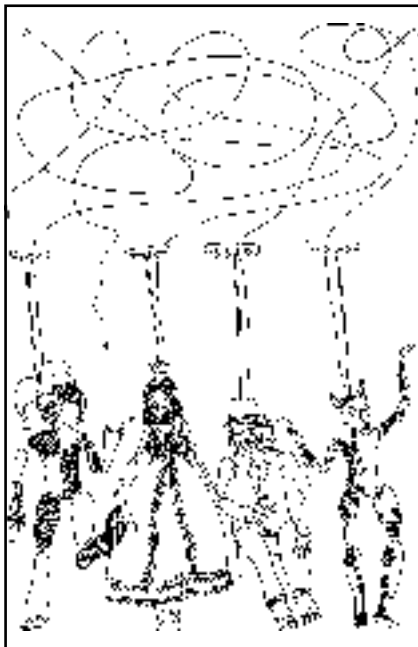
VTIPNÉ HÁDANKY

Kolik je zatáček na světě?
Dvě. Jedna doprava, druhá doleva.

Maruška 8 let

NOVÁ HÁDANKA

Loutkáři se zamotaly marionety. Pomůžeš mu najít, které vahadlo s nití patří princezně, Kašpárkovi, vodníkovi a čertovi?

rozstříhej

Dáda

TAK CO, Chlumeč

Matija Solce

Jarda - Motýlek Ipser

Pavel Němeček

Roman a Máša Černíkoví

SEMINÁŘE

...KOPAK SE NĚM LETOS. UBRÁ? ...

rozšířen

Seminář A I s marionetou se dá hrát

ted' ještě leze, ale počkejte zítra...

Stejně jako ve všech ostatních seminářích jsme i zde seminaristy zastihli uprostřed generálních zkoušek na zítřek, kdy nám představí plody svého téměř celotydního snažení. Náramná podívaná, byla radost pohledět na jejich loutkářské dovednosti. Už se nemůžeme dočkat zítřejšího večera.

UKÁZKY PRACÍ ZE SEMINÁŘŮ

VE ŠKOLE - v bloku od 12.00 (1.patro)

Seminář D Inscenační praxe

Seminář A I s marionetou se dá hrát

Seminář B Hlasové herectví s loutkou, ale nejenom to....

(B pokud bude časově stíhat, pokud ne, večerní improvizace)

Seminář H Divadlo obrazu a zvuku (2.patro)

NA NÁMĚSTÍ - v bloku od 21.00

Seminář H - Divadlo obrazu a zvuku

- pasáž žraloku

Seminář I - Věci mohou být čímkoliv, ale

musí se jim to říct - schody za kostelem

Seminář E - Nároží-náměstí-ulice

- v uličce vedle kostela

V MUZEU - v bloku od 21.30

Seminář G Miniaturní loutkové divadlo

-v přízemí

Seminář F Karikatura, charakter, pohyb

- ve věži (ve vyšších patrech)

NA NÁMĚSTÍ - od 22.30

Seminář H Divadlo obrazu a zvuku

- Pasáž žraloku

JARUŠKA DOLEŽALOVÁ

Oslavila jako každý rok na Loutkářské Chrudimi své narozeniny. Naše redakce jí gratuluje a zde je krátký rozhovor s ní:

Slečno já ničemu nerozumím. Já jsem jenom hloupá knihovnice. A taky dělám dramatickou výchovu.

Jak se ti tady na Chrudimi líbí?
Mně se tady moc líbí. A nejvíc, že si můžu u Haničky Voříškové lepit papírky.

A uvidíme tvoje divadlo tady na Chrudimi?
**Pokud si nepřestřihnu nitě jako včera...
Moje divadlo není úplně divadlo. Je to samoobslužný obrázek a jmenuje se Potopa světa.**

dnes ještě čtou, ale počkejte zítra...

umět to s tyčí není k zahazení...

dnes ještě tančí, ale ...

Seminář E Nároží- Náměstí- Ulice

V krásném parku s kostelíkem jsme našli nejen babičku, která nám otevřela kostel, ale i seminaristy. Dnes pracovali s tyčemi- koordinace jednotlivce, souhra ve dvojici i skupině. Viděli jsme krásné tance s tyčemi, od- vážné přeskakování tyče i sebe sama. Doufejme, že je ne- propásneme v pondělním večeru.

vytyčili si cíle a je jim do skoku

Seminář D Inscenační praxe

Přestože jsme do tohoto semináře přišli zrovna o přestávce, jeho účastníci byli tak hodní, zmobilizovali své síly a přehráli nám svou malou inscenaci. Bylo třeba doladit ještě pár technických detailů, ale s čistým srdcem můžeme říci, že určitě stojí za zhlédnutí.

Přejeme všechno nejlepší a velký úspěch v dnešním miniaturním představení. Gratulejeme.

od nápadu k ovčínu..

jak se rodí Hanky..

Seminář G Miniaturní loutkové divadlo

Jak to jen říci - na to, že mají zítra svá závěrečná představení tu bylo překvapivě klidno. A všechna pidiidivádělka jsou zkrátka nádherná . Však uvidíte...možná. Pozn. red.: Lupu s sebou.

AKTUALITY

... MALÉ VYBRUŠENÉ ZPRÁVY... Z FESTIVALŮ ...

týden jsme vás prosili o vaše názory a nyní
vzete: **MŮŽOU NÁM BEJT UKRADENÝ**

OTÁZKY Z BEDNY

Proč není seminář pro rodiče s dětmi? (Pro ty, kteří chtějí být se svými dětmi i dopoledne). Myslím, že je to škoda. Měly tady pěknou tradici a myslím, že přibývá rodičů, kteří chtějí mít se svými dětmi společné zážitky. Taky myslím na sebe, že budu brzy babička....

Přemýšlivá teta z Brna (Jarmila Doležalová)

Nevím, zda přibývá rodičů, kteří chtějí mít s dětmi společné zážitky, ale vloni se jich přihlásilo tak málo, že jsme téměř seminář ani neotevřeli. A letos se ozval slovy jeden rodič, že je mu líto, že se nemůže přihlásit. Takže to není diskriminace, ale pokus o korekci reálného zájmu. Vždyť jinak celkový počet zájemců stále roste.

SF

Proč nebyl letos bál?

Bude. Na náměstí - jako závěrečná „veselice“. Prostě se nám zdálo, že dvě takové akce už by bylo moc a navíc nám to umožnilo zařadit do programu víc nočních představení.

Máte-li kdokoliv pocit, či přání, aby to bylo příště jinak, ozvěte se prosím...

SF

Máme problém, dají se nějak sehnat letošní čísla knihy? Nějak se k nám nedostala.

Ptejte se u prodejců, mají i starší čísla. V případě zájmu se dají jednotlivá čísla KNIHY dotisknout.

redakce

OHLASY Z BEDNY

- Minulá Loutkářská Chrudim, byla lepší a zábavnější nežli tato. Doufám, že příští rok bude lepší. Dík.

- Malé noční příběhy byli THE BEST! Bylo to vtipný a ani jedno oko nezůstalo suché (smíchem)P.S. Mohlo by to i konkurovat Na statku v Africe.

- Ten Slovinec, to byla špica!!!!

- Malé noční příběhy: „ Jak mrkal těma očičkama, to bylo tááák roztomiloučký a sladoučkýýý.“ Jako živý! P.S.: Žába měla hezký nohy. ZÁVIDÍM!

- Malé noční příběhy byly velmi, velmi pěkné a jsou velkou konkurencí DNU!!! (a DNO miluju!!!).

- Goluxové - nevím, docela mě to zklamalo. Čekala jsem něco víc, některý herecký výkony (mužský) - no, nic moc. Žádná akce! Princezna asi spala...?

- Nejlepší zážitek dne - Malé noční příběhy!!! Super! A některý kusy ode DNA.

-Goluxové: docela dobrý.

-Kam se ztratily loutky? To je Loutkářská Chrudim?.

- Co to jsou ti Goluxové jsem nepochopila, ale jinak dobré, ale trochu nezáživné, málo poutavé.

- Ještě jsem neviděl na LCH tak mizerný plakát - příště - soutěž!!!

- Škoda, že měl Matijo kostkovaný ubrus,ty křehké loutky na něm úplně zanikly.

- V Goluxech mi strašně vadily ty rozladěné housle. Nebo to tak mělo být?.

- Ta paní, co seděla přede mnou, povídá slečně do notesu : NO NA TO, ŽE TO BYL MUŽSKÝ SOUBOR...Jo, tak to jo! Fakt je asi dobrý, že 6 chlapů dělá do „divadla“. To taky cením a obdivuju, ale pak je mi fakt líto, že se polovinu děje nudím a druhou čekám, jestli se začnu bavit. Neuražte se, prosím, ale tolik mužnosti (nevyužitý) na jevišti právě proto, že to hraje 6 chlapů. ŠKO-

zatímco u vody panuje plážová nálada...

ach ta Helena, ach ta Hanka...

DA. P.S. Abych nezapomněla na Dádu. Trochu to vypadalo, jako když se jich bála (tedy zrovna ona, že jo?). No taky třeba už nebylo co z nich vyždímat. No prostě nebyla to Dáda WWW jako dřív.

- To divadlo v 10.00 (Zvířátka a loupežníci) bylo hezké, no bylo nádherné, teda alespoň podle mě. Krásnější divadlo jsem tady neviděla, měli to hezky udělané. Divadlo by se mělo dělat s láskou a se štěstím, protože znám divadla, který jsou hrozný a nudný a tohle divadlo bylo nádherný a veselý, zajímavý.

Eliška Mládová 12 let

- Zvířátka a loupežníci nebo loupežníci a zvířátka (oni totiž jedno jsou). Pořád se ptám, co přimělo těchto 6 chlapísek hrát Zvířátka a loupežníky? Moje zařazení směřuje jednoznačně k rytířským hrám (ale to je můj problém). Důvody se nabízejí samy:1. Silná motivace Dádou, 2. Touha vrátit se do dětství, 3. Pro vystupování na podnikových večířkách, kde publikum tvoří především dámské osazenstvo, 4. Okouzlení jednoduchou komikou určenou pro dětského diváka, 5. Pro pobavení rodinných příslušníků. Otázek je mnoho, ale v žádném případě nejsou z mé strany myšleny zle a ironicky. Já jsem se bavila a určitě nejen já. Důvodem bylo to, že jsem je vážně nebrala a ani jsme se neztotožnila s žádnou postavou (možná snad jedině s prasátkem). P.S. Zapomněl si šéf loupežnické kalhoty v Jablonci nebo se jednalo pouze o jeho marnivost a zalíbení v kapsáčkích?

M.Halámková

- Večerní představení ve velkém sále! Je nás prý v seminářích nebývale mnoho a přesto je pro nás vyhrazeno stále jen 6 řad. A to se ještě stává, že i do nich jsou prodané lístky. Nedalo by se to udělat tak, abychom se vešli a dobře viděli? Není třeba představení v 17.00 méně nacpané veřejností?

v Medu se ztrhl boj o peníze Prcka Toma...

Jiří Polehňa

První poněkud klasická otázka: Kdy jsi začal s loutkovým divadlem?

Poprvé jsme něco zkoušeli ve třetí nebo ve čtvrté třídě, a to jsme utekli z premiéry, protože jsme propadli záchvatu smíchu. Pak byla pauza a až po vojně jsem se tím začal zabývat trochu víc...

Co se ti vybaví, když se řekne Loutkářská Chrudim?

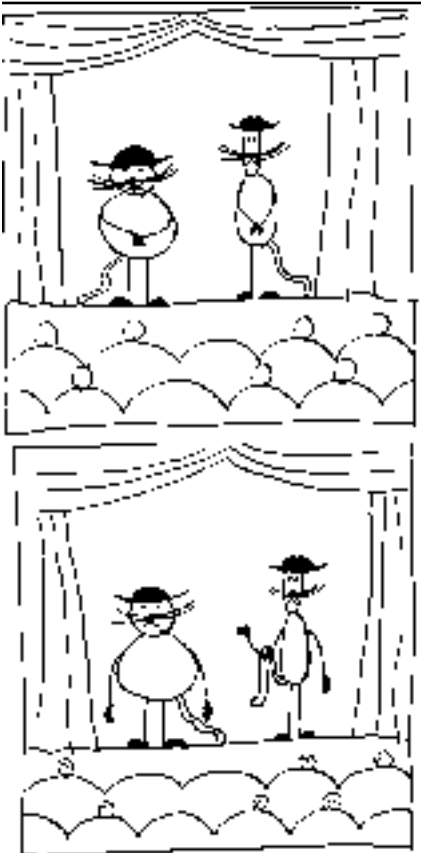
No, na Chrudimi jsem už celkově strávil půl roku života. Některé věci se mi těžko vybavují, protože jsem tady už po šestadvacátý...

Preferuješ nějaký druh loutky, který by ti byl nejbližší?

Nejvíce hrajeme s maňáskama, ale to neznamená, že je nějak preferujeme. Mně je to úplně jedno. Ať je to kus boty nebo propracovaná marioneta, jen když s tím někdo umí...

Jak vzpomínáš na pana Jana Dvořáka staršího, u kterého jsi studoval?

Honza mě po rodičích ovlivnil asi nejvíce, ať už po lidský či divadelní stránce...

VAŠE OBLÍBENÁ KNIHA:

Harry Potter, je to napínavý.

Z dětství mám nejraději Minehavu.

Nejraději jsem četl Vinnetoua, teď detektivky o Perry Masonovi.

Možná Děti z Bullerbynu, protože to byla první knížka, kterou jsem dostala a je dobrodružná.

Pejsek a kočička, protože mi je mamka četla před spaním a protože jsou kamarádi.

porota se neplete, Jana Mandlová plete

Matija Solce

Vidíš nějaký rozdíl mezi českým a slovinským divadlem?

Vidím trochu rozdíl, no. Jazyk - první rozdíl a druhý - byl jsem trochu zklamán. Ve Slovinsku všichni říkali, že tady jsou loutky a tady všichni říkají, že ve Slovinsku jsou loutky. Tady máte školu. U nás máme trochu víc loutkových divadel.

Můžeš porovnat amatérské a profesionální divadlo v Čechách?

Nevidím rozdíl. Ten má peníze a ostatní nemají. Když nemají peníze, tak je to lepší. Takže myslím, že amatérské je lepší.

Jak se ti líbí na Chrudimi?

Moc se mi líbí. Městečko, atmosféra a tak. A vaření.

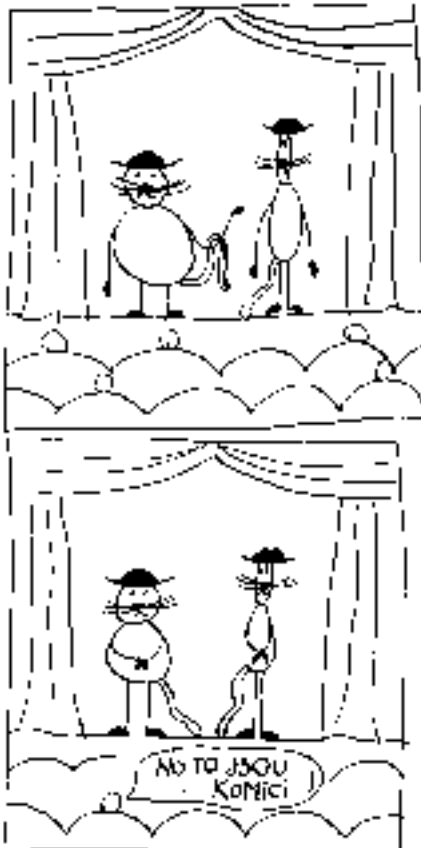
A tvá oblíbená kniha?

To jsem už říkal včera.

Děkuji za rozhovor

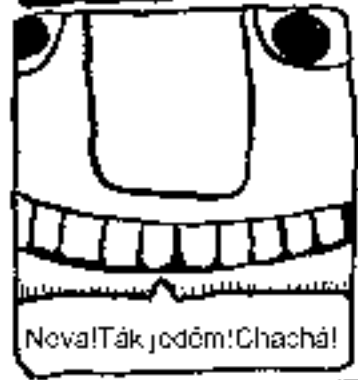
Jirka

KOŤÁČKOVY
JEDNÁ Z DVOJIC PUPETŮ

obrázky z bedny...

PŘÍMÝ PŘENOS - KOZY RÓZY

TAK ODHOĎ KAMIX A KUBÁ NA

PAROVK!

AMA TO NĚK
NA MĚ!

VĚNOVÁNO PRŮZE